

Efter at være uddannet paa Reserveofficerskolen i 1861 blev Kaptajn Jochimsen udnævnt til Sekondløjtnant og gjorde som saadan i 2 Somre Tjeneste ved 4de Bataillon i Eckernførde, hvorefter han deltog i Feltoget 1864 ved 4de Infanteriregiment.

Fra sin militære Tjeneste, og da navnlig under Krigen, er Kaptajnen i Besiddelse af de mest anerkendende Vidnesbyrd, idet han af sine foresatte skildres som en i høj Grad pligtopfyldende Officer, der altid har udført sin Tjeneste med stor Iver og Interesse og under Kampene har udvist Mod og Dygtighed. Særlig fremhæves hans Forhold under Kampen paa Als den 29. Juni, der foranledigede, at Regimentet indstillede ham til Dekoration. Afdøde Generalløjtnant Zachariae, der personlig har været Vidne til den Uforsagthed og Dygtighed, hvormed Kaptajn Jochimsen har opfyldt sin Pligt selv under de alvorligste Forhold, skriver saaledes i et Brev af 8. Juli 1892 til Kaptajnen om dennes Forhold den 29. Juni bl. a.:

„Dem Hr. Kaptajn og Deres brave Færd har jeg ikke glemt; jeg husker, at De gjorde store Anstrengelser for at faa Deres Mandskab frem og kun fulgt af enkelte Folk gjorde et Fremløb i den uhyggelige Rapsmark, hvor de maatte støde paa Fjenden, der krybende og springende havde banet sig Vej gennem denne Mark, tæt hen mod 8de Kompagnis Stilling. Mit bestemte Indtryk var, at De under vanskelige Forhold med stor Aktivitet, Besluttethed og Mod gjorde Deres Pligt under den omhandlede Episode.“

Oberst du Plat — der allerede i 1864 som Kaptajn Jochimsens Bataillonschef fandt Anledning til at udtale sin Anerkendelse af hans ualmindelige Dygtighed og Kommando over sine Folk — har atter i 1869 i en tjenstlig Meddelelse til daværende Løjtnant Jochimsen benyttet Lejligheden til bl. a. at udtale:

„at det er en Glæde for undertegnede Bataillonschef, der har haft Lejlighed til at kende Dem under næsten hele Deres Tjenestetid som Officer i Hæren, at bevidne Dem sin Tak for den Iver og Interesse for Tjenesten, som De under alle Forhold har lagt for Dagen.“

Efter at Kaptajnen i en længere Aarrække havde ernæret sig som Forpagter, modtog han i 1889 en Ansættelse som Inspektør paa Arbejds- og Fattiganstalten „Stolpegaard“ ved Lyngby, hvilken Stilling han imidlertid paa Grund af saavel hans Hustrus som hans egen legemlige Svagelighed maatte give Afkald paa i Efteraaret 1901. Ogsaa fra hans Virksomhed i den sidstnævnte Stilling lyde de bedste Lovord fra hans overordnede, og som et meget talende Vidnesbyrd i saa Henseende blev der ved Kaptajnens Fratræden af de paagældende Kommuner Sogneraad tilstaaet ham ekstraordinært en aarlig Pension paa 900 Kr.

Endelig blev der i 1902 givet ham en Klasselotterikollektion paa 200 Lodder, men da hans Hustru er meget svag, og han selv næsten er blind, maa han holde Hjælp til Kollektionens Bestyrelse, hvilket koster ham ca. 600 Kr. aarlig, og hans Udbytte af denne Stilling bliver derved i en væsentlig Grad forringet.

Kaptajn Jochimsen er nu 72 Aar gammel og lever i forholdsvis trange Kaar, og under disse Omstændigheder og særlig under Hensyn til, hvad der foran er anført om hans modige Færd under Kampen paa Als den 29. Juni 1864, har jeg ment, at der foreligger tilstrækkelig Grund for Staten til at komme ham til Hjælp med en aarlig Understøttelse, som jeg mener passende kan sættes til 375 Kr. aarlig. Jeg skal derfor tillade mig at anmode det ærede Udvalg om ved 2den Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for 1909—10 paa mine Vegne at stille følgende Ændringsforslag:

Til § 22 Konto Q.

Summen, der ved Ministeriets Skrivelse B. 1622 af 29. Oktober

1908 søgtes forhøjet til 42,860 Kr., forhøjes yderligere med 375 Kr.

N. NEERGAARD.

Til Folketingets Finansudvalg.

E. Holten Nielsen.

Forslaget tiltrædes.